

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,
ОПРЕДЕЛЕНО СЪС ЗАПОВЕД № P109-274/ 20.06.2025 г.
НА РЕКТОРА НА МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ – ВАРНА

С Т А Н О В И Щ Е

от Доц. д-р Радослав Славчев Тодоров, дм. – външен член,

МУ- София, Медицински Факултет, Катедра по Обща и Оперативна Хирургия,
УМБАЛ Александровска, Клиника по обща и Чернодробно-панкреатична
Хирургия

определен със заповед № P109-151/26.03.2026г. г. на Ректора на МУ-Варна

Слезката е често пренебрегван орган, играещ ключова роля в имунологични, хематологични, хемодинамични и хормонални функции на организма.

„Скрита“ дълбоко в горния ляв коремен квадрант, тя по-рядко е засегната от заболявания в сравнение с други паренхимни органи в коремната кухина. В медицинската история тя е обект на факти, легенди и фантазии, възприеман като необикновен и загадъчен, изпълняващ повече функции от всеки друг орган.

С напредъка на медицината значително се разширява спектърът от заболявания, свързани с нарушения на слезката, включително инфекциозни, неопластични и имунологични състояния. В началото на ХХ век терминът „левкоцитемия“ обобщава злокачествените хематологични заболявания, които впоследствие се категоризират като левкемии и лимфоми.

През 60-те години на ХХ век се наблюдава съществена промяна в индикациите за спленектомия, особено при травматични увреждания и доброкачествени заболявания.

До края на 80-те години се утвърждава консервативният подход за лечение на заболяванията на слезката с органосъхраняващи стратегии, подкрепени от доказателства за важната имунологична роля на слезката.

В края на ХХ век лапароскопската спленектомия се утвърждава като предпочитан метод, благодарение на минимално инвазивния си характер и по-бързото възстановяване.

Очаква се бъдещето да предложи нови терапевтични алтернативи, които да намалят необходимостта от спленектомия, както и по-задълбочено разбиране за биологичната функция на този орган. Всичко това прави темата на дисертационния труд на д-р Владислав Великов: „ХИРУРГИЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ НА СЛЕЗКАТА”, изключително актуална и полезна.

Проучването, включено в дисертационния труд, е извършено по типа на ретроспективно с проспективна част по типа на следоперативно проследяване. Извършено е ретроспективно- кохортно проучване за период от 15 години, като за целта на проучването са селектирани 117-ма пациенти, които са претърпели оперативна интервенция – спленектомия, по повод на различни заболявания на слезката.

В рамката на извършеното проучване дисертантът подробно разглежда разнообразни предоперативни показатели:

1/ Демографска характеристика на пациентите. Дисертантът подробно описва и разглежда, различни групи от демографски фактори, като пол, възраст, както и възрастовото разпределение спрямо пола.

2/ Изследване и разпределение на пациентите спрямо основната диагноза /заболяване/ довело до необходимостта от оперативна интервенция. – като Д-р Великов сравнява този фактор с разпределението по пол и възраст на пациентите.

3/ Подробно се изследвани различни показатели и симптоми от физикалния статус свързани със заболяванията на слезката – дисертантът подробно проучва тези анамнестични и физикални показатели и ги включва в по-нататъшната си статистическа оценка.

4/Добре застъпен е лабораторния и микробиологичен анализ на различни проби имащи значение и отношение към подробното проучване на заболяванията на слезката.

5/Проучени са подробно различните образни методи, които имат дискриптивно отношение към поставяне на точната диагноза за заболяване на слезката и спомагат за вземане решение за оперативно лечение.

6/ Описани са подробно оперативните методи и прийоми използвани в хирургичното лечение, както са проучени добре и следоперативните патолого-анатомични находки.

7/ В проучването широко са застъпени изследванията над придружаващите заболявания, като те са обвързани с фактора „зависимост от интензивно лечение“ след операцията.

8/ Проучени са случаите с наличие на хемоперитонеум, които са изведени в отделна рамка, маркираща понятия като спешна лапаротомия спрямо този критерии.

9/ При всички пациенти е проучена и е направена подробна справка за преживяемост и леталитет, описани с дискриптивни таблици и графики по типа Каплан-Майер.

10/ В дисертационния труд са изследвани подробно продължителността на болничния престой, което бива обвързано с първопричината за заболяването, като пациентите се разпределят в диагностични групи.

11/ На анализ биват подложени и **стойностите на показателите от кръвната картина** като нивата на хемоглобин, брой на левкоцитите и стойността на левкоцитите.

В дисертационния труд е широко затъпено статистическото проучване в изследваната ретроспективно кохорта. Използвани биват дескриптивен и корелационен анализ. За статистическата обработка на данните е използван софтуер SPSS версия 26.0.

1/Дескриптивен анализ

Чрез дескриптивните методи се установяват централни тенденции, степен на различие между отделните единици на наблюдение (пациенти) и степен на отклонение на емпиричните разпределения на наблюдаваните единици от еталонни разпределения. За всяка отделна група от характеристиките се прилагат различни методи. За установяване на централни тенденции се използват средни величини (мода, медиана), за установяване на различия между единиците (дисперсия, средно квадратично отклонение), за установяване на отклонения от еталонни разпределения (коефициент на асиметрия, коефициент на ексцес). Графичното представяне на емпиричното разпределение е съществена част от дескриптивната статистическа методология.

2/ Корелационен анализ

Корелационният анализ представлява статистически метод, който измерва силата и посоката на корелационната връзка между две или повече явления. В дисертационния труд е приложен параметричният корелационен коефициент на Браве, непараметричният корелационен коефициент на контингенция и специфичния при частния случай на връзка между интервален и номинално скалиран признак непараметричен коефициент Eta.

Дисертационният труд съдържа общо 139 страници, онагледен е с 40 диаграми, 18 фигури и 81 таблици. Книгописът включва 288 заглавия, от които 4 на кирилица и 284 на латиница.

Целта на дисертационния труд е добре формулирана и структурирана. Поставените задачи са изпълнени изцяло и съответстват на заложените в целта параметри. В раздел „Обсъждане“ д-р Великов анализира своите резултати като ги сравнява с тези, представени в съвременната литература, показвайки изцяло съпоставими и съвпадащи резултати. Ясно са представени лимитиращите фактори и границите на възможностите на проучването, което прави дисертационния труд обективен.

Дисертационния труд на Д-р Великов е подкрепен със задълбочен, насочен и логично обоснован, статистически анализ. Използваните статистически методи за целите на изследването са:

- Описателна статистика – средни, стандартни отклонения, ширина на редовете и степен на балансираност на извадката.
- Процентни отношения и разпределения.
- Корелационен анализ.
- Дескриптивен анализ

Всички статистически анализи са направени при доверителен интервал 95%.

В заключението дисертантът показва, слезката е орган с многопластова биология и централно значение в имунно-хематологичната регулация. Диагностичният и терапевтичният подход към нейните заболявания се основава на прецизна морфологична и функционална оценка, стриктна стратификация на риска и приоритет на органосъхраняването, когато е клинично възможно. Съчетаването на точна образна диагностика, интердисциплинарна експертиза и превантивни мерки срещу инфекциозни и тромботични усложнения е решаващо за оптималния изход при широк спектър състояния — от травма и инфаркт до доброкачествени и злокачествени хематологични процеси, системни болести на натрупване и редки структурни аномалии. Внимателното познаване на анатомията, физиологията и патофизиологията на слезката пряко определя безопасността на пациента, качеството на терапевтичните решения и дългосрочната прогноза.

Анализът на клиничните резултати и световната литература подчертава значението на навременно поставената диагноза, адекватната индикация за оперативно лечение и интердисциплинарното сътрудничество между хирурзи, хематолози, анестезиолози и реаниматори. В този контекст хирургичната интервенция не следва да се разглежда изолирано, а като част от комплексен лечебен процес, насочен към оптимизиране на краткосрочния и дългосрочния изход за пациента.

Към настоящия момент лапароскопските и роботизираните хирургични интервенции заемат все по-утвърдено място в лечението на заболяванията на слезката, като при селектирани пациенти осигуряват по-ниска оперативна травма, по-бързо възстановяване и сравнима терапевтична ефективност.

В следствие на добре оформеното и защитено с изводи заключение, д-р Великов прави пет извода, с които се съгласявам напълно.

Дисертационния труд завършва с пет приноса, които са добре защитени и логично изведени като следствия на научно-изследователския процес. Създаден е, в следствие на проучването на Д-р Великов, “Стандартизиран

алгоритъм за поведение, приложим при пациенти със заболявания на слезката“.

Проверени са посочените три публикации, предхождащи завършването и защитата на дисертационния труд, в които д-р В. Великов е водещ автор,.

Дисертационният труд на д-р Владислав Красимиров Великов, е добре подреден и онагледен. Чете се много леко. Силово издържан и без правописни грешки.

След като се запознах в детайли с дисертационния труд на д-р Владислав Красимиров Великов, смятам, че трудът е дисертабилен, новаторски, и ще се ползва от хирурзите от страната в тяхната ежедневна работа. Авторът има безспорни качества, доказани в ежедневната му хирургична практика във водещо лечебно заведение, поради което си позволявам да препоръчам на уважаемите членове на научното жури да го одобрят и да присъдят на д-р Владислав Красимиров Великов, образователната и научната степен „Доктор“.

София, 17.05.2026 г.

Доц. Р. Тодоров, д.м.

Заличено на основание чл. 5,
§1, б. „В“ от Регламент (ЕС)
2016/679